

törvényhatóságokat. Semmiféle beruházásokat, tatarozási munkálatokat se szabad eszközölni. Kerülni kell minden olyan ténykedést, amely a kiadásokat szaporítja. Ahol csak megtakarítás érhető el, erre kell törekedni.

— Levelet várni k. . . Levelet várni napról napra, aggódva, remegve sok-sok ezer családban. Csak rövid kis írást, amely arról adna hírt, él-e még a kedves, ki messze innen véres halállal néz minden pillanatban farkasszemet. Ha késik a levél, ha késik napokig, hetekig, milyen szörnyű, szívtépő az aggodalom: talán az ő vére is foly a véresőben, amely sűrűn robbanó golyók nyomán kelt. Milyen hidegre halványító a félelem, hogy talán nem harcol már, mert ismeretlen földön, bizonytalan sorsban foglya az ellenségnek. Milyen szívünk verését megállító a megdöbbenet képzelet, hogy hátha ő is, aki maga volt a viruló élet, hűlt szívvel a közös sírban fekszik már! A levél, pár sornyi sietős írás a rózsaszín levelezőlapon, csak nem érkezik meg. Mintha a tábori posta intézői csupa közömbös emberek lennének! Pedig dehogy is azok! Azt a rengeteg munkát, ami most rájuk hárul, emberfölötti igyekezettel végzik. Aztán meg ők is katonák, ha nem is harcolnak a küzdőkkel; a munkájuk hadba rendelt katonái, akik érző szívvel nagyon is tudják, mit jelent az otthon tőröknek pár sornyi értesítés a távol harcosoktól. De hasztalan igyekeznek, a posta más a háborúban, mint békés, jó időben! *A csaták színhelye egyre változik.* Csapatok mennek egy helyről a másikra, amint a szükség parancsolja: hol előnyomulnak, hol visszakoznak. Sem az itthonról küldött levél nem talál könnyen a katonáinkra, sem az ő várva-várt sorai nem juthatnak hozzájuk egyhamar. Igen sokszor meg *a folytonos gyors menetben, a csatározásokban idejük még arra sincs, hogy akár egy sort is papírra vessenek.* Előfordul, hogy mire olyan helyre ér-

A Namur felé vezető vasutynál meg volt szakítva. A vonat Charleroi-ban megállott. Namur előtt folyt a harc. Az ostromló tüzéség lőtte az erődítményeket. Egy cifra egyenruhájú polgári őrség az utasoktól utleveleket kért s nekem azt mondta:

— Minden a legjobban áll. A poroszokat páholjuk.

A vasuti állomás előtt a fák mögött lövésre készen francia katonák állottak. Egy bokor mögött gépfegyvert láttam. Mély csend. Az utcák kihaltak. A város alatt egy hajózható csatorna fut, három forgó hid van rajta. Ezeket is őrzi katonaság. Mentem az utcákon. Némely házból a függönyök mögül kíváncsian tekintettek rám. Mintha kérdezték volna: hogyan merek kint járni. Minden sarkon katonák puskával a kézben.

A városban ulánusok érkezését várták. Egyszerre lövéseket hallottam. Egy szállodába menekültem. Onnan néztem a fejleményeket. És egyszerre csak azt láttam, hogy szürkeruhás német lovasok mind sűrűbb rajokban özönlik el az utcákat. Hová lett vajjon a francia katonaság lövésre kész puskával és gépfegyverével? Mintha a föld nyelte volna el valamennyit. A nép pedig egyszerre kint termett az utcákon. Látták, hogy nincsen harc, lövöldözés. Nem tudtak hát tovább ellentállani kíváncsiságuknak, hát előzőlötték a járdákat. Egyszerre mutogatták a lovasokat egymásnak és mondogatták:

— Ulánusok! Ulánusok!

Pedig hát nem is ulánusok voltak, hanem — huszárok. De hát a derék charlerioiak azt hitték, hogy az egész német hadsereg csupa ulánusból áll . . .

nek, ahol postát kézbesítenek nekik, hetekről összegyűlt levelek várják őket. Amint az is megtörténik, hogy tőlük kapunk egyszerre különböző keltezésű leveleket. Azért hát *csüggedésre nincs ok, ha akár hosszabb ideig elmarad a tábori posta óhajta óhajtott rózsaszín levelezőlapja*, amelynek érkezése szülőknek, hitvesnek olyan édesen megnyugtató, enyhítő öröme, lelket üdítő balzsama . . .

— Kérelem a hazafias és áldozatkész társadalomhoz. Szegeden a napokban alakult meg a főispán indítványára egy bizottság, mely feladatául tűzte ki, hogy gyámolítani, támogatni fogja azokat a közép- és polgári iskolákat látogató szegénysorsú tanulókat, akiknek apjuk, fentartójuk hadba vonult és akik ennek következtében csak a társadalom áldozatkész támogatása és gyámolítása mellett végezhetik itt Szegeden tanulmányaikat. A legnemesebb emberbaráti cselekedetet gyakorolja a társadalom akkor, ha felkarolja ezeket a tanulókat és segélynyújtással segítségére siet a tanulóknak, hogy tanulmányaikat a folyó iskolai évben Szegeden zavartalanul és anyagi gondok nélkül folytathassák és befejezhessék. A társadalomnak nem szabad megengedni, hogy azok a tanulók, akiknek apáik a harctéren a királyért és a hazáért küzdenek és véreznének, itt szükségét és nélkülözést szenvedjenek. Ezek között a tanulók között bizonyára sokan vannak olyanok, akiknek élelmezése és ellátása iskoláztatásuk idejére itt Szegeden biztosítva nincsen. A bizottság ennélfogva felkéri a társadalom hazafiasan érző és áldozatkész tagjait, hogy akik hajlandók arra, hogy ily szegény tanulóknak hetenkint egyszer vagy kétszer ingyen ebédet vagy vacsorát adnak, ebbeli hazafias szándékukat az ebéd vagy vacsora napjának megjelölésével egyszerű levelező lapon Jánossy Gyula kir. tanfelügyelővel s bizottság elnökével mielőbb közölni sziveskedjenek.

— A moratórium-rendelet kiegészítése.

A hivatalos lap mai száma közli a minisztérium rendeletét a moratórium-rendelet kiegészítéséről. A rendelet intézkedik a nem pénzbeli szolgáltatásokról, a jelzáloggal biztosított tartozások kamatairól, valamint arról is, hogy a városok és községek a betéti könyvekre elhelyezett betétekből minden összeget kivétel nélkül a törvényes felmondási idő betartása mellett.

— Az éjjeli mulatozások ellen. Temesvár rendőrfőkapitánya rendeletet bocsátott ki, melyben elrendeli, hogy az összes nyilvános helyiségekben, kávéházakban, vendéglőkben stb. este 10 óra után be kell szüntetni a zenét s végét kell vetni a hangos mulatozásoknak. A rendelet ellen vétő kávéház és vendéglő tulajdonosoktól be fogják vonni az iparengedélyt s üzleteiket a hatóság bezárja.

— Istentiszteletek a zsinagógában. A pénteki istentisztelet szeptember 11-től kezdve délután hat órakor kezdődik. Az őszi nagy ünnepeket megelőző vezeklő istentisztelet szeptember 13-án reggel félötör kezdődik az új zsinagógában, a következő napokon háromnegyed hatkor kezdődik a régi zsinagógában.

— Elzárták, mert nyugtalanító híreket terjesztett: Bécsből jelentik: Andersz Mirosław, a Cseh Iparbank tisztviselője egy borbély üzletben nyugtalanító híreket terjesztett. Hat heti szigorított elzárásra ítélték.

— A vörös kereszt kórház részére a következő adományok folytak be: Juhász Teréz 2 párna, 4 huzat, dr. Pálfi Sándorné fehérnemű és élelmiszer, Alt Lajos 19 darab könyv, Schwartz Rudolf 12 pár evőeszköz és könyvek, Schütz István 50 drb kalács, Árvay Sándor és fia cognac és piskóta, Striegl F. Józsefné 50 személyre tészta, Türk Salamon 1 kg tea és 4 üveg cognac, Németh Kató 200

drb cigarettá, Erdőhegyiné 12 liter tej, Bosányi István postafőnök fehérnemű és gyümölcs, Dombrádyiné, Szabóné gyümölcs, Horváth Jánosné 20 korona, Edvy Gyuláné 5 K, özvegy Behotomné 3 K, Veress Károly 45 K. Nónay Dezsőné, a kórház vezető elnöke.

— Adományok A Szegedi Katolikus Nővédő Egyesület tiszti kórháza részére, melyekért ez uton mond köszönetet az elnökség: özvegy Czögler Alajosné 20 K, Czögler Kálmán 20, Raskó Istvánné 20, Sey Margit 20, Hermann Rudolf 1 drb kisvankos huzattal, Fluck Dezsőné 1 kosár őszi barack, özvegy Szemmáry Imréné 5 ing, 3 alsónadrág, Schöpfung Ottóné 2 tál gyümölcs, Jankó Lajosné 10 K, Jászai Amália és Gizella 25 doboz cigarettá, Lányi Jánosné 15 mignon, 40 piskóta, özvegy Mieszkó Antalné 14 drb meggyes lepény, Vajda és Bokor 1 kg lisziform, 20 fogkefe, Winter A. és fia 12 fogkefe, 12 körömkéfe, 12 hajkefe, Dedy Margit 2 fekete nadrág, Schulteisz Károlyné 1 torta, sütemény, pogácsa, özvegy Jankó Lajosné 3 lepédő, 2 párna, 12 ing, 20 alsónadrág, 24 zsebkezdő, Strache Rudolf 20 K, Horváth Lajosné kalács, N. N. 15 ing, 6 pár harisnya, 11 alsónadrág, 2 törülköző, 5 zsebkezdő, Katona Ferenc 2 párna, 1 paplan, 2 paplanhuzat, 2 párnahuzat, 2 lepédő, Bartucz Istvánné 36 kalács, 1 kosár alma, Jezerniczky Ákosné 3 lepédő, 1 alsónadrág, 20 pár zokni, 8 borogató, 11 könyv, özvegy Ábrahám Jánosné 1 kosár őszi barack, Polgár Lászlóné 2 kosár szilva, 1 kosár alma, özvegy Mieszkó Antalné könyvek, Aigneré Barta Ilona alma, özvegy Wrede Vilmosné 18 drb fehérnemű, Somlyódy Istvánné 7 fehérnemű és 5 K, dr. Gróf Árpádné 1 lőszörpárna, 1 vankos toll, 12 fehérnemű, özvegy Tukacs Józsefné 35 fehérnemű, Andrassy Ferenéné 8 pár evőeszköz, 1 vég vászon, Benesik Lajosné 17 kanál, 1 sapka, 7 fehérnemű, 8 pár harisnya, özvegy Reiner Józsefné 5 fehér ing, 1 trikó ing, 3 pár manzetta, 9 gallér, 6 harisnya, Vén Andrásné havi 10 K, Sándor Ferenéné 3 K, Pinkovich Ödönné 1 kanecő, 1 ágylepédő, Szarvady Lajosné 5 üveg bor, 2 párna, 6 nagy párnahuzat, 6 kis párnahuzat, 6 szalvéta, 3 ing, 3 alsónadrág, 1 felsónadrág, özvegy Keglovich Emilné alma, Dobé Sándor 20 fillér, László Endréné 10 K, Gárgyán Imréné 15 üveg bor, özvegy Budinszky Ernőné 15 ing, 3 mellény, 6 pár harisnya, 7 alsónadrág, Gál Testvérek Utóda 10 doboz társasjáték, Schäffer Ida 2 párna, 4 huzat, Lippay Lajos dr. 6 drb fehérnemű, 4 kosár alma, Vanyolez Ilona 60 fillér, Szegedi Kenderfonógyár 50 K, Hauser Rezső Sándor 40 K, Fux Ernőné (Köcsé) 50 drb fehérnemű, Holtzer Emilné egy nagy tál almáslepény.

— A betegápoló főnöknő hármass gyász. Abbáziából jelentik: Évek óta tartózkodik már itt a németországi illetőségű Nagel Emmy betegápoló főnöknő, aki a fürdő hivatalos lapjának legutóbbi számában a következő gyászjelentést tette közzé:

A hazáért folyó háborúban meghalt Lütich mellett augusztus 6-án Ottó öcsém, a 18. hadtest 20. ulánusezredének főhadnagya, augusztus 22-én Walter bátyám, aki őrnagy volt a 18. hadtest 29. tábori tüzelezredében, vele együtt érte a hősök halála Metz mellett sógoromat, báró Frorieppe ugyanazon ezredbeli tartalékos tüzezsázadost.

Nagel Emmy főnöknő nemes fájdalommal viseli gyászat és fáradhatatlanul dolgozik az abbáziai hölgyekkel, akik hősapkákat kötnek a katonáknak.

— A szegedi hadsegítő bizottság működése. A hadsegítő bizottság működését állandóan a legnagyobb érdeklődés kíséri. A mai napon a munkavezető hölgyek mellett még részt vettek a műhely munkájában: Schvoy Kálmánné, Teleky Lászlóné, Weiner Margit, Kiss Ottó, valamint 42 jelentkező vállalt otthoni munkát. A közönség áldozatkésztsége már oly nagy mérvet kezd ölteni, hogy a nyilvános nyugtázást állig lehet teljesíteni, azonban minden egyes adománnyal pontos